

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 120/2540

นาย อภัย รัตนสุนทร โจทก์ นาง วไลลักษณ์ เสงี่ยมวงศ์ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 46

ย่อ / หลักกฎหมาย

ในคดีส่วนอาญาจำเลยถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คส่วนคดีนี้โจทก์ฟ้องให้จำเลยรับผิดใช้เงินตามเช็คอันเป็นสิทธิเรียกร้องที่ไม่ต้องอาศัยมูลความผิดทางอาญาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คจึงไม่ใช่คดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาจะนำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 46 มาใช้บังคับไม่ได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นผู้ทรงเช็คธนาคารทหารไทย จำกัดสำนักงานใหญ่ ลงวันที่ 5 มีนาคม 2535 จำนวนเงิน 200,000 บาทและเช็คธนาคารสหธนาคาร จำกัด สาขาเพชร ลงวันที่ 10 มีนาคม 2535 จำนวนเงิน 300,000 บาท ซึ่งจำเลยเป็นผู้ลงลายมือชื่อส่งจ่ายชำระหนี้เงินยืมให้แก่โจทก์ เมื่อเช็คทั้งสองฉบับถึงกำหนดชำระเงิน โจทก์ได้ดำเนินการเรียกเก็บเงินตามเช็คทั้งสองฉบับนั้น แล้ว แต่ปรากฏว่าธนาคารได้ปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็คทั้งสองฉบับโจทก์ทวงถามให้จำเลย ชำระเงินให้แก่โจทก์แล้ว แต่จำเลยเพิกเฉยจำเลยต้องขอใช้เงินจำนวน 500,000 บาท พร้อม ดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่วันที่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินถึงวันฟ้องเป็นเงิน 34,375 บาท ขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน 534,375 บาทแก่โจทก์พร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีในต้นเงิน 500,000 บาท นับแต่วันฟ้องจนกว่าจำเลยจะชำระเสร็จ จำเลยให้การว่า จำเลยไม่เคย ยืมเงินโจทก์ และไม่เคยส่งจ่ายเช็คพิพาททั้งสองฉบับให้แก่โจทก์ โจทก์ไม่ใช่ผู้ทรงเช็ค โดยชอบด้วยกฎหมายลายมือชื่อผู้ส่งจ่ายในเช็คทั้งสองฉบับไม่ใช่ลายมือชื่อจำเลย และโจทก์ไม่เคย ทวงถามจำเลย ขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน 534,375 บาท พร้อมด้วย ดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีในต้นเงิน 500,000 บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระ เสร็จแก่โจทก์ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัย ข้อเท็จจริงเชื่อว่า จำเลยส่งจ่ายเช็คพิพาททั้งสองฉบับชำระหนี้เงินยืมให้แก่โจทก์ดังที่โจทก์นำสืบ จริงโจทก์จึงเป็นผู้ทรงเช็คพิพาททั้งสองฉบับโดยชอบ เมื่อธนาคารตามเช็คพิพาททั้งสองฉบับ ปฏิเสธการจ่ายเงินโจทก์มีสิทธิฟ้องเรียกเงินตามเช็คพิพาททั้งสองฉบับเอาแก่จำเลยได้ ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 900 วรรคหนึ่ง, 914 และ 989 วรรคหนึ่ง ส่วนที่จำเลย ฎีกาว่า คดีนี้กับคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 4039/2536 ของศาลแขวงดุสิตเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกัน และคู่ความก็เป็นคู่ความรายเดียวกัน จึงต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีส่วน อาญาดังกล่าวซึ่งฟังยุติตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ว่า จำเลยไม่ได้ยืมเงินโจทก์ มูลหนี้ตามเช็ค พิพาททั้งสองฉบับจึงไม่ใช่มูลหนี้ที่เกิดจากการชำระหนี้เงินยืมดังที่โจทก์ฟ้องและนำสืบโจทก์จึงไม่ ใช้ผู้ทรงเช็คพิพาททั้งสองฉบับโดยชอบด้วยกฎหมายนั้น เห็นว่าในคดีส่วนอาญาดังกล่าวจำเลยถูก กล่าวหาว่ากระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค ส่วนคดีนี้โจทก์ ฟ้องให้จำเลยรับผิดใช้เงินตามเช็คอันเป็นสิทธิเรียกร้องที่ไม่เป็นสิทธิที่ไม่ต้องอาศัยมูลความผิด

ทางอาญาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค จึงไม่ใช่เช็คคดีแพ่งที่
เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา จะนำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 46
มาใช้บังคับไม่ได้ พิพากษายืน

องค์คณะ

สุรินทร์ นาควิเชียร · ปรีชา เฉลิมวณิชย์ · สละ เทศราพรรณ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/120/2540>